

72
-193
SLAVONA d.o.o. – u stečaju-stečajni dužnik
Savska 41, Zagreb
OIB: 21119339234

JURE MARUŠIĆ - stečajni upravitelj-Podnositelj žalbe
Bleiweissova 21, Zagreb
OIB: 52703189678

H-ABDUCO d.o.o.- I. razlučni vjerovnik
Radnička cesta 41, Zagreb
OIB: 13667298928

ADRIANO CORSI S.P.A.-u likvidaciji- II. razlučni vjerovnik
Via Sovenza 020, 34070 San Floriano del Collio, Italija
OIB: 92247873689
U Zagrebu, 18. listopada 2021. godine

TRGOVAČKI SUD ⁴
U ZAGREBU
PRIMLJENO

19-10-2021

poštom — neposredno
u 4 primj. — prilogu
pristojba — 2

Na posl. broj: **St-993/2012** — 188
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II, Zagreb

ŽALBA

4x

I. Podnositelj žalbe podnosi ovu žalbu protiv dijela (**točke I., podtoč. 1. i 2., kao i točke II., III. i IV.**) rješenja Naslovnog suda, posl.broj.: St-993/2012, od 7. listopada 2021. godine te ih pobija zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a)
- bitne povrede odredaba parničnog postupka (čl. 354. st.2. toč.11 ZPP-a, a u svezi s čl. 10 SZ-a)

II. Predmetno rješenje naslovnog suda se pobija u onom dijelu u kojem se odbija zahtjev podnositelja žalbe za naknadom troškova stečajnog postupka, a koji dio prelazi iznos troškova stečajnog postupka dosuđen u točki I., podtoč. 1. i 2. pobijanog rješenja.

Podredno tome, podnositelj žalbe osporava i točke II., III. i IV. pobijanog rješenja.

III. Podnositelj žalbe je, kao što se i navodi u pobijanom rješenju naslovnog suda, podneskom od 12. svibnja 2021. godine, te na ročištu održanom 13. srpnja 2021. godine izložio obračun troškova u skladu s čl. 254. SZ-a.

Podnositelj žalbe je u gore navedenom podnesku naveo kako se troškovi koji terete predmet razlučnog prava određuju u 100% iznosu ako su isti izravno vezani za navedeni predmet razlučnog prava, te prema tzv. ključu odnosno učešću kupovnine (%) u strukturi ukupnih prihoda stečajne mase.

U tom smislu navode se Prihodi i rashodi nastali u razdoblju od 14. prosinca 2012. godine do 30. travnja 2021.godine, a koji se odnose na cjelokupnu stečajnu masu stečajnog dužnika i to kako slijedi:

Prihodi:

- Prihod od najamnine 686.426,07 kn
- Prihodi od unovčenja imovine (vozila) 74.000,00 kn
- Prihodi od kamata 238,92 kn
- Prihod od unovčenja nekretnine 5.550.841,75 kn

Ukupno prihodi: 6.311.506,74 kn

Rashodi:

- Komunalna naknada 195.180,60 kn
- Naknada za uređenje voda 159.532,25 kn
- Trošak objave za e-dražbu putem FINE 2.800,00 kn
- Nagrada stečajnom upravitelju (bruto iznos) 458.690,40 kn
- Doprinos za zdravstvo (7,5%) 34.401,78 kn
- Vještačenje (Trg.sud u Osijeku) 8.000,00 kn
- Troškovi knjigovodstva (neto) 130.000,00 kn
- Troškovi poreza i prireza na dohodak 68.862,33 kn
- Troškovi odvjetnika (bruto) 341.013,60 kn
- Troškovi platnog prometa 3.986,14 kn
- Troškovi prethodnog postupka 14.184,40 kn
- PDV 54.636,68 kn
- Sudske pristojbe 6.858,20 kn
- Troškovi javne objave 2.175,83 kn
- Troškovi stečajnog upravitelja (putni troškovi, mob.,tel.,uredski troškovi,Internet) 100.000,00 kn
- Troškovi oglašavanja 18.502,00 kn
- Trošak javnog bilježnika 2.867,25 kn

Ukupno troškovi stečajnog postupka: 1.601.691,46 kn

Predmet razlučnog prava čini nekretnina opisana kao: k.č.br. 1119/1, Hala za proizvodnju ogrjevnice i ekonomsko dvorište u Vukovarskoj ulici br.142A, ukupne površine 11558 m2, sve upisano u zk.ul.br. 3133, k.o. Donji Miholjac.

Nadalje, obračun troškova koji terete predmet razlučnog prava na utvrđenu vrijednost (kupovninu) u iznosu od 5.550.841,75 kn, obuhvaća troškove iz čl. 248. i 254. st.3. SZ-a, tj. troškove unovčenja, koji se određuju u stvarnoj visini i to:

1. Troškovi koji se izravno odnose na unovčenje nekretnine u Donjem Miholjcu te se obračunavaju u 100% iznosu:

- Komunalna naknada 195.180,60 kn
- Naknada za uređenje voda 159.532,25 kn
- Trošak objave za e-dražbu putem FINE 2.800,00 kn

Ukupno: 357.512,85 kn

2. Troškovi koji se obračunavaju po tzv. ključu, odnosno prema učešću u općim troškovima stečajne mase, a prema formuli:

Trošak unovčenja = kupovna : prihod stečajne mase x 100 (5.550.841,75 : 6.311.506,74 x 100 = 87,9479 %)

Opći troškovi stečajne mase su:

- Nagrada stečajnom upravitelju (bruto iznos) 458.690,40 kn
- Doprinos za zdravstvo (7,5%) 34.401,78 kn
- Vještačenje (Trg. sud u Osijeku) 8.000,00 kn
- Troškovi knjigovodstva (neto) 130.000,00 kn
- Troškovi poreza i prireza na dohodak 68.862,33 kn
- Troškovi odvjetnika (bruto) 341.013,60 kn
- Troškovi platnog prometa 3.986,14 kn
- Troškovi prethodnog postupka 14.184,40 kn
- PDV 54.636,68 kn
- Sudske pristojbe 6.858,20 kn
- Troškovi javne objave 2.175,83 kn
- Troškovi stečajnog upravitelja (mob.,tel.,uredski tr.,Internet,putni tr..) 100.000,00 kn
- Troškovi oglašavanja 18.502,00 kn
- Trošak javnog bilježnika 2.867,25 kn

Ukupno: 1.244.178,61 kn

Dakle, na teret predmeta razlučnog prava (87,9479 %) opći troškovi stečajne mase iznose ukupno 1.094.228,96 kn.

3. Predvidivi troškovi (za period od 2 mji), također se obračunavaju po tzv. ključu:

- FINA javna objava 460,00 kn
- Trošak knjigovodstva 2.000,00 kn
- Porezi i doprinosi 1.126,82 kn
- Zatvaranje računa 400,00 kn
- Arhiviranje dokumentacije 1.250,00 kn

Ukupno predvidivi troškovi: 5.236,82 kn

Dakle, na teret predmeta razlučnog prava (87,9479 %) predvidivi troškovi iznose ukupno 4.605,67 kn.

Ukupno troškovi iz čl. 248. i 254. st.3. SZ, a koji terete predmet razlučnog prava - nekretninu u Donjem Miholjcu, odnosno: točka 1. ove žalbe (357.512,85 kn) + točka 2. (1.094.228,96 kn) + točka 3. (4.605,67 kn) iznose ukupno 1.456.347,48 kn.

II. Iz točke 7. i 10. obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako podnositelj žalbe, uz već predani podnesak od 12. svibnja 2021. godine, kao niti na ročištu radi diobe kupovine održanom 13. srpnja 2021. godine, nije dostavio materijalne dokaze kojim potkrjepljuje gore navedene nastale troškove (račune), na što se isti očituje kako slijedi.

Naime, nastavno dogovoru sa stečajnim sucem u stečajnom postupku koji se vodi pod posl.brojem: St-993/12, podnositelj žalbe, te predstavnik razlučnog vjerovnika, gđa Iskra Horvat upućeni su na usuglašavanje nastalih troškova te je od strane suca predloženo da ukoliko se isti usuglase te ukoliko se razlučni vjerovnik o tome i pisano očituje, ročište za diobu kupovnine se neće niti održati.

Iz tog razloga podnositelj žalbe je tijekom ožujka ove godine svakodnevno bio u komunikaciji s predstavnikom razlučnog vjerovnika.

U konačnici su svi gore navedeni nastali troškovi i usklađeni sa razlučnim vjerovnikom, zaključno na dan 30. travnja 2021. godine.

Navedeno usklađivanje troškova rezultiralo je i smanjenjem nastalog troška za odvjetničke usluge sa prvotno specificiranog u iznosu od 826.701,13 kn na konačno utvrđen iznos od 341.013,60 kn. Također, trošak komunalne naknade umanjen je za 27.943,44 kn.

Nadalje, troškovi stečajnog upravitelja (mob.tel.,uredski troškovi, Internet, korištenje privatnog automobila u službene svrhe-obilazak nekretnine) su također usuglašeni na iznos od 100.000,00 kn, zajedno s PDV-om, **iako stvarni troškovi višestruko premašuju navedeni iznos.**

Razlučni vjerovnik je i u svom pisanom očitovanju Naslovnom sudu, od 12. svibnja 2021. godine, izrazio svoju suglasnost s gore navedenim troškovima, **a ukupnom iznosu od 1.456.347,48 kn** te je predložio da se ročište za diobu kupovnine ne održava.

Unatoč tome, Naslovni sud je ipak odredio ročište za diobu na dan 13. srpnja 2021. godine.

Na navedenom ročištu iznova je zatraženo očitovanje razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., na iskazane troškove, **na koje isti nije imao primjedbi.**

Na isto pitanje, podnositelj žalbe također nije imao primjedbi, osim što je isti ukazao na sporost postupka, zbog kojeg pristižu novi računi na adresu stečajnog dužnika, a za koje više nema mogućnosti plaćanja zbog nedostatka sredstava.

Također, ukazao je na činjenicu kako je predstavnica razlučnog vjerovnika gđa Iskra Horvat, smjenjena s dužnosti i degradirana, a uz obrazloženje uprave društva na nedovoljan angažman iste da što prije nadležni sud donose Rješenje o dosudi te namirenju, što je potvrdio i novi predstavnik razlučnog vjerovnika, g. Ivan Milošević.

Nadležni sudac je vrlo brzo okončao ročište za diobu uz napomenu: „kako isti nema vremena za navedene primjedbe stečajnog upravitelja te kako je stav Visokog Trgovačkog suda da sudac može i umanjiti nagradu stečajnom upravitelju“.

S druge strane, s novim predstavnikom H-ABDUCO d.o.o., istoimeni sudac zadržao se u sudnici trostruko više vremena nego je trajalo samo ročište.

Podnositelj žalbe napominje kako je tijekom ročišta za diobu imao dokumentaciju o troškovima koju stečajni sudac nije niti zatražio, a o čemu je isti i pisano izvijestio nadležni sud podneskom od 19. srpnja 2021. godine.

III. Iz točaka 11., 12. i 13. obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako drugoupisani razlučni vjerovnik, ADRIANO CORSI S.P.A.-u likvidaciji ima pravni interes da se u ovom predmetu utvrde što niži troškovi unovčenja, kako bi iznos namirenja vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. bio što veći, čime raste mogućnost i eventualnog namirenja tog vjerovnika, na što se podnositelj žalbe očituje kako slijedi.

Naime, tražbina prvoupisanog razlučnog vjerovnika, H-ABDUCO d.o.o., iznosi 28.820.946,20 kn, od čega je razlučnim pravom osigurano 20.000.000,00 kn.

Budući da postignuta cijena unovčene imovine koja predstavlja predmet razlučnog prava iznosi tek 5.550.841,75 kn, zajedno čak i sa vrijednošću od 675.000,00 eura simultane hipoteke, nije dostatna za potpuno namirenje istoimenog vjerovnika.

Slijedom čega je bespredmetno za očekivati da bi postojala mogućnost za namirenjem drugoupisanog razlučnog vjerovnika, ADRIANO CORSI S.P.A.-u likvidaciji, čak i da su gore navedeni troškovi unovčenja predmetne nekretnine iznosili 0,00 kn.

Da je tome tako proslazi i iz činjenice kako se niti sam drugoupisani razlučni vjerovnik nije izjasnio u svezi nastalih troškova, a isto potvrđuje i sam stečajni sudac naslovnog suda u svojim navodima istaknutim u točkama 115., 116. te 117. pobijanog rješenja.

IV. Nadalje, iz dijela obrazloženja pobijanog rješenja koji se odnosi na točke 30. do 47., a **kojim se podnositelju žalbe osporava nastali troška PDV-a u cijelosti**, odnosno u iznosu od 54.636,68 kn, isti se očituje kako slijedi.

Stečajni dužnik je na osnovu naplaćenih izlaznih računa (prikazano kroz prihode od najma i unovčenja imovine) u ukupnom iznosu od 760.426,07 kn, koje se odnose na prihod od najma nekretnine u iznosu od 686.426,07 kn i na prihod od prodaje vozila u iznosu od 74.000,00 kn, imao obvezu podmiriti PDV u ukupnom iznosu od 152.085,21 kn.

Također, stečajni dužnik je po osnovu primljenih faktura u ukupnom iznosu od 463.358,68 kn, a koje **podliježu oporezivanju** za troškove nastale u svezi sa provođenjem stečajnog postupka, imao **odbitak PDV-a** u iznosu od 92.671,73 kn, a koji iznos je sadržan u troškovima usuglašenim sa razlučnim vjerovnikom i to:

- troškovi objave za e-dražbu putem FINE u iznosu od 2.800,00 kn,
- troškovi odvjetnika (bruto) 341.013,60 kn,
- troškovi javne objave 2.175,83 kn,
- troškovi stečajnog upravitelja (putni troškovi –korištenje privatnog automobila u službene svrhe, mob.,tel.,uredski tr.,Internet) u iznosu od 100.000,00 kn,
- Troškovi oglašavanja 14.502,00 kn,
- Trošak javnog bilježnika 2.867,25 kn.

Slijedom navedenog, obveza za PDV po osnovu izlaznih i primljenih faktura iznosi ukupno 59.413,47 kn.

Podnositelj žalbe smatra da je trošak PDV-a u iznosu od 54.636,68 kn u cijelosti opravdan, odnosno da isti sudjeluje u općim troškovima od 87,9479%, slijedom čega ti troškovi terete predmet razlučnog prava za iznos od ukupno 48.051,81 kn.

Naime, u svakom Izvješću stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka te stanju stečajne mase naveden je novčani tijek (prihodi i rashodi) te stanje stečajne mase (stanje žiro računa) na dan za razdoblje za koje se izvještava.

O prihodima i rashodima iz Izvješća osim suda bio je upoznat i razlučni vjerovnik te nitko od navedenih do danas nije osporio niti jedan trošak nastao tijekom stečajnog postupka.

Nije točno da podnositelj žalbe nije dostavio dokumentaciju iz koje se vidi obveza i odbitak PDV-a, jer se prema izvodima transakcijskog računa stečajnog dužnika vide svi priljevi i odljevi sa žiro računa, a o čemu je naslovni sud redovito izvještavan.

Dakle, stečajni upravitelj je dostavio osim PDV obrazaca i ulazne račune (prema specifikaciji troškova) iz kojih je bilo vidljivo pravo na odbitak PDV-a.

Također, u točki 6. obrazloženja pobijanog rješenja navedeni su prihodi i rashodi u bruto iznosu tj. sa PDV-om te je lako izračunati obvezu PDV-a.

Cijenim trud stečajnog suca koji je citirao pojedine odredbe iz Zakona o PDV-u te smatram da točke iz pobijanog rješenja, odnosno točke 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38, 39., 40. nije potrebno komentirati.

Navod stečajnog suca iz točaka 44.,46. i 47. obrazloženja pobijanog rješenja, kako: „ *PDV nije i ne može biti opći trošak kao i da se iznos kupovnine dobivene od prodaje predmetne nekretnine ne može koristiti za podmirenje obveze s osnova PDV-a kako je to zatražio stečajni upravitelj*“, je netočan.

Upravo suprotno, PDV jest opći trošak stečajne mase i sudjeluje u alikvotnom dijelu iznosa kupovnine od 87,9479% kao i svi drugi opći troškovi stečajne mase.

Primjerice, da je predmetna nekretnina bila oporeziva s PDV-om, iznos PDV-a bi u 100% iznosu teretio predmet razlučnog prava, kao i ostali troškovi koji se izravno odnose na predmetnu nekretninu (komunalna naknada, naknada za uređenje voda, trošak objave za e-dražbu).

Dok u konkretnom slučaju, PDV tereti predmet razlučnog prava samo u njegovom alikvotnom dijelu, kao što ga terete i ostali opći troškovi stečajne mase čija se osnovanost ne dovodi u pitanje.

U točki 41. obrazloženja pobijanog rješenja stečajni sudac navodi da se PDV saldira po osnovu primljenih i izdanih računa, što je točno, ali saldiranje ne znači da pri tom nije nastala obveza ili povrat PDV-a. Dakle, ovisno o visini primljenih i izdanih računa saldiranjem nastaje obveza ili povrat.

U konkretnom stečajnom postupku iznos izdanih računa (oporezivih) je znatno veći od primljenih (oporezivih) računa, pa je i nastala obveza PDV-a koja se treba platiti iz stečajne

mase i ona predstavlja opći trošak stečajne mase u kojoj razlučni vjerovnik sudjeluje u alikvotnom dijelu u iznosu od 87,9479%.

Slijedom navedenog, može se iščitati nedovoljno poznavanje Zakona o PDV-u jer prema ovim navodima proizlazi da saldiranjem se ne može stvoriti niti obveza, a niti pretporez.

Sve obveze po pitanju PDV-a se plaćaju iz stečajne mase odnosno radi lakšeg shvaćanja sa žiro računa stečajnog dužnika.

Nastavno na točku 45. obrazloženja pobijanog rješenja u kojoj sudac navodi primjer u slučaju izdanog računa u iznosu od 125,00 kn u kojem je naveo **točno** iznos aktive 125,00 kn i pasive u iznosu od 25,00 kn, **te u kojem netočno** navodi da je 100,00 kn dobit što nije, već je to prihod.

Radi lakšeg shvaćanja postoji razlika između dobiti i prihoda i to: prihod je iznos koji je u konkretnom slučaju stečajni dužnik primio za najam poslovnog prostora i za prodaju vozila, dok je dobit višak nakon smanjenja svih troškova. **Dakle, dobit = prihodi-rashodi.**

Postavlja se pitanje, što se događa ako u razdoblju izvještavanja ima više izdanih računa nego ulaznih računa, te se stvorila obveza PDV-a. Čiji je to trošak, tko ga plaća i od kuda?

Slijedom navedenog predlaže se Višem sudu da prihvati žalbeni navod stečajnog upravitelja, odnosno podnositelja žalbe te u cijelosti prizna trošak za PDV u iznosu od 54.636,68 kn, od čega se na teret predmeta razlučnog prava obračunava njegov alikvotni dio (87.9479 %) u iznosu od 48.051,81 kn.

V. Nastavno na točke 48. do 57. obrazloženja pobijanog rješenja, **kojim osporava trošak prethodnog postupka u iznosu od 14.184,40 kn,** podnositelj žalbe se očituje kako slijedi.

Nadležni sudac je u točki 48. pobijanog rješenja odlučujući o nagradi i naknadi troškova za Prethodni postupak u iznosu od 14.184,40 kn (neto iznos 10.000,00 uvećano za porez i prirez na dohodak u iznosu 4.184,40 kn), ispravno utvrdio kako za navedeno ne postoji u sudskom spisu Rješenje o nagradi za prethodni postupak, obrazlažući to u točkama 48. do 57. citiranog Rješenja.

Doista, naknadnim uvidom u stečajnu dokumentaciju utvrđeno je kako u istoj ne postoji Rješenje o nagradi za Prethodni postupak, slijedom čega je podnositelj žalbe dana 11. listopada 2021.godine zatražio donošenje predmetnog Rješenja o nagradi, budući je stečajni sudac svojevremeno **usmeno** odobrio navedeni iznos nagrade.

Naime, Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 26. listopada 2012.g. imenovan sam privremenim upraviteljem u prethodnom postupku nad trgovačkim društvom Slavona d.o.o.

Po imenovanju za privremenog stečajnog upravitelja, izvršio sam uvid u poslovne knjige i prostorije stečajnog dužnika (Donji Miholjac), o čemu sam u propisanom roku dostavio sudu Izvješće privremenog stečajnog upravitelja o postojanju razloga za otvaranje stečajnog postupka.

Sud je temeljem Izvješća privremenog stečajnog upravitelja dana 14. prosinca 2012.g. donio Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad Slavona d.o.o., Savska 41, Zagreb, 72. St-993/2012.

Napominjem, kako sam u navedenom razdoblju boravio nekoliko puta u Donjem Miholjcu, te obavio više sastanaka sa zaposlenicima a sve vezano za planirani prelazak zaposlenika u novoregistrirano društvo Thermia d.o.o..

Društvo Slavona d.o.o. u navedenom razdoblju imalo je 65 zaposlenika.

Kao rezultat angažmana najprije privremenog stečajnog upravitelja a nakon otvaranja stečajnog postupka i stečajnog upravitelja, društvo Slavona d.o.o. bilo je oslobođeno obveze isplate plaća iz Ugovora o radu, za otkazni rok za 65 zaposlenika, čime je ostvarena ušteda za stečajnu masu u iznosu od cca 300.000,00 kn.

O navedenim radnjama i angažmanu privremenog odnosno stečajnog upravitelja više puta sam izvijestio i nadležni sud kao i razlučnog vjerovnika a što se može provjeriti uvidom u priloženi Račun prihoda i rashoda, iz kojeg je vidljivo kako ne postoji stavka plaće za otkazni rok.

Slijedom navedenog predlaže se Višem sudu da u cijelosti prizna žalbeni zahtjev podnositelja žalbe, te prizna nesporno nastali trošak za prethodni postupak u bruto iznosu od 14.184,40 kn, odnosno u njegovom alikvotnom dijelu (87.9479 %), koji iznosi 12.474,88 kn.

VI. Iz dijela obrazloženja pobijanog rješenja koji se odnosi na točke 58. do 66., a kojim se osporava nastali trošak stečajnog upravitelja u cijelosti, odnosno u bruto iznosu od 100.000,00 kn, podnositelj žalbe se očituje kako slijedi.

Iz točke 58. obrazloženja pobijanog rješenja prozlaži kako je stečajni upravitelj zatražio izdvajanje iznosa od 100.000,00 kn s osnove troškova stečajnog upravitelja (mob.tel.,uredski tr., Internet), a koji trošak stečajni upravitelj cijeni kao opći trošak stečajne mase, kod kojega je potrebno uzeti u obzir omjer u kojem predmetna nekretnina sudjeluje u općim troškovima odnosno njen alikvotni dio od 87,9479%.

Nadalje, iz točaka 60. i 61. navedenog Rješenja proizlazi kako niti jedan od dostavljenih u spis putnih naloga nije potpisan, kako uz nalog nisu priloženi računi, niti je u skladu sa zahtjevima iz naloga priloženo pisano izvješće o izvršenju zadaće, koje je trebalo izraditi upravo u skladu s putnim nalogom.

Putni nalozi doista nisu potpisani već su ispisani s kompjutera stečajnog upravitelja i priloženi uz preostalu dokumentaciju.

Činjenicu da su isti dostavljeni u spis nepotpisani ne smatram spornim budući da sam kao jedini zakonski zastupnik stečajnog dužnika ja taj koji navedeni putni nalog i izdaje.

Što se tiče izvješća uz putni nalog o izvršenju zadaće, stečajni upravitelj je redovno slao na sud pisana izvješća, ali i usmeno izvješćivao stečajnog suca o tijeku stečajnog postupka i

stanju stečajne mase kao i poduzetim radnjama. Također veoma često sam posebno izvještavao i razlučnog vjerovnika o poduzetim radnjama.

U točki 62., 63. i 64. obrazloženja pobijanog rješenja, stečajni sudac navodi: „Nadalje uvidom u popis putovanja, za koje ne postoji niti jedan račun, kao i putne naloge koje ovaj sud drži nevjerodostojnima, utvrđeno je kako je na istima navedena udaljenost od 445,58 km kao udaljenost na relaciji od Zagreba do Donjeg Miholjca, odnosno ista udaljenost od 445,58 km kao udaljenost na relaciji od Donjeg Miholjca pa do Zagreba. Provjerom suda utvrđeno je kako nakraća relacija od Zagreba do Donjeg Miholjca iznosi 220 km cestom od Zagreba preko Đurđevca, na Kloštar Podravski pa do Donjeg Miholjca. Također je provjerom suda utvrđeno kako udaljenost na relaciji autocestom Zagreb-Slavonski Brod pa preko Osijeka do Donjeg Miholjca iznosi 315 km, odnosno istim putem od Donjeg Miholjca prema Zagrebu iznosi 315 km.“

Tvrdnje iz navedenih točaka su bespredmetne te apsolutno neistinite i netočne.

Naime na kreiranom obrascu putnih naloga koje je podnositelj žalbe i dostavio naslovnom sudu, popisani su, odnosno pobrojana su putovanja na relaciji Zagreb-Donji Miholjac-Zagreb, gdje je ova udaljenost utvrđena u iznosu 445,58 km (**dakle u oba smjera**), koja udaljenost zaista i jest nakraća udaljenost istoimene relacije koju sud priznaje.

Podnositelj žalbe u gore navedenim obrascima, za gore navedenu udaljenost od 445,58 km potražuje iznos od 891,16 kn, a koji iznos se obračunava po formuli $445,58 \text{ km} \times 2 \text{ kn po prijednom kilometru}$, odnosno ukupno 891,16 kn, **a sve u svrhu obračuna troškova za korištenje vlastitog automobila u službene svrhe.**

Za gore nastali obračun troška korištenjem vlastitog automobila u službene svrhe, bespredmetno je prilaganje bilo kakvih računa (gorivo, mazivo, cestarine....), budući da njihove plaćanje nije niti traženo.

Slijedom navedenog, jasno proizlazi kako je ovdje riječ o tome da stečajni sudac nije pažljivo proučio dostavljenu dokumentaciju.

Nadalje, troškovi stečajnog upravitelja su znatno viši od iskazanih 100.000,00 kn.

Naime, ovaj iznos je usklađen s razlučnim vjerovnikom i fiksiran na dan 30.04.2021.g., odnosno do 30.06.2021.g. (uključujući predvidive troškove u trajanju od dva mjeseca), **a sve s ciljem kako bi i razlučni vjerovnik i stečajni upravitelj čim prije došli do novca iz kupovnine.**

Oko gore navedenog iznosa je postignuta suglasnost s razlučnim vjerovnikom iako su navedeni troškovi znatno viši od usuglašenih 100.000,00 kn (uključujući PDV).

Podnositelj žalbe je uz priloženu dokumentaciju od dana 16. srpnja 2020.g dostavio i pisano obrazloženje za pojedine troškove, a osobito za troškove stečajnog upravitelja.

Iako je stečajni upravitelj priložio i Ugovor o zakupu uredskog prostora iz kojeg je vidljivo kako stečajni upravitelj plaća najam prostora 450,00 EUR-a (preračunato po srednjem tečaju ZABE) uvećano za režijske troškove, te Ugovor Centar MCS o održavanju rač.softvera), na navedene troškove kao niti na tome priloženu dokumentaciju, stečajni sudac se nije niti osvrnuo.

Slijedom navedenog predlaže se Višem sudu da u cijelosti prihvati žalbene navode podnositelja žalbe, te prizna trošak stečajnog upravitelja, u bruto iznosu od 100.000,00 kn, odnosno u njegovom alikvotnom dijelu (87.9479 %), odnosno u iznosu od 87.947,90 kn.

VII. Nastavno na točke 67. do 86. obrazloženja pobijanog rješenja, a kojim se djelomično osporava nastali trošak knjigovodstva, podnositelj žalbe se očituje kako slijedi.

„Sud je stečajnom upravitelju priznao trošak s osnove knjigovodstva u iznosu od 130.000,00 kn kao osnovan, a koji trošak ovaj sud drži primjerenim (točka 85.), te nastavno s točkom 86. u kojoj je trošak knjigovodstva naveden kao opći trošak stečajne mase, zbog čega je potrebno uzeti u obzir omjer od 87,9479% , tj. iznos od 114.332,97 kn u kojem predmetna nekretnina sudjeluje u općim troškovima“.

Stečajni upravitelj je priložio sudu dokumentaciju kojom opravdava troškove knjigovodstva i to:

Ugovore sklopljene sa osobama koje su obavljale knjigovodstvene usluge, Obračune naknada po mjesecima, Obrasce JOPPD prema poreznoj upravi, kao i Izvode transakcijskog računa stečajnog dužnika iz kojih se vidi da je ugovorena obveza plaćena.

Nastavno na navode stečajnog suca da navedeni ugovori nisu trebali biti sklopljeni sa navedenim osobama kao ugovor o djelu jer se “**ne radi o izradi ili popravku neke stvari, izvršenja kakva fizičkog ili umnog rada i sl. koji mora biti vremenski ograničen.....**”(točka 76.)“, ističem kako se u konkretnom slučaju upravo radi o umnom radu koji je vremenski ograničen, odnosno dok traje potreba za istim.

Prema SZ, (čl.283. st.5): „Završno ročište odredit će se najkasnije u roku od godinu i pol dana od održanog izvještajnog ročišta“, ali na žalost prema dosadašnjoj praksi stečajni postupci traju puno dulje, u konkretnom slučaju već 9 godina, ali to nije problem stečajnog upravitelja.

Dakle u trenutku otvaranja stečaja nije bilo poznato vremensko trajanje stečajnog postupka niti kolika će biti unovčivost stečajne mase te se u pravilu sklapaju Ugovori sa osobama za koje ste sigurni da će vam odraditi dobro posao i koji će čekati, više puta i besplatno raditi kao što je slučaj bio i u ovom konkretnom stečajnom postupku jer su troškovi postupka fiksirani na dan 30.06.2021. godine, a posao knjigovođe ne prestaje tim danom već je potrebno svaki mjesec predavati financijska izvješća prema poreznoj upravi, knjižiti izvode i sl. te na kraju godine i izraditi Završni račun te naravno sve to predati nadležnim institucijama.

Budući da se otvaranjem stečajnog postupka ne zna da li će se i kad unovčiti imovina stečajnog dužnika, nije moguće sklopiti Ugovor o radu prema Zakonu o radu kako navodi stečajni sudac jer Zakon o radu podrazumijeva minimalnu propisanu plaću koja se mora isplatiti. Dakle stvarale bi se obveze u stečajnom postupku za koje stečajni upravitelj nije siguran da će moći izvršiti.

Nadalje, u navodima iz pobijanog rješenja u točkama od 67.do 86. nije jasan razlog osporavanja dijela troška knjigovodstva, jer kako i sam sudac u točki 83. navodi: „**Nije sporno kako je stečajni upravitelj morao osigurati knjigovodstvo**“.

Navodi stečajnog sudac su međusobno proturječni, jer isti navodi da je „**činjenica**“ da se u stečajnim postupcima iznos knjigovodstva kreće od 1.000,00 kn do 1.250,00 kn/mjesečno sa uključenim PDV-om na početku postupka odnosno kasnije tijekom postupka od 500,00 kn do 700,00 kn sa uključenim PDV-om.

Dakle, nije točno da je **činjenica** da su cijene tako određene u stečajnim postupcima. Cijenu knjigovodstva diktira tržište a činjenica je da je konkretni stečajni sudac u svojim pojedinim stečajnim postupcima „manjeg obujma i složenosti, te kraćeg trajanja“ znao određivati troškove knjigovodstva u iznosu od 1.500,00 kn/mjesečno pa i više.

Također, a vezano za obrazloženje iz točke 81. pobijanog rješenja, postavlja se pitanje kako i kada točno odrediti kada počinje razdoblje za koje knjigovodu treba platiti npr. 500,00 kn i 700,00 kn kasnije tijekom postupka ?

Iz samog gore navedenog navoda i dalje nije jasno da li su troškovi knjigovodstva koje navodi stečajni sudac 1.000,00 kn, 1.250,00 kn, 500,00 kn ili 700,00 kn/ mj sa uključenim PDV-om.

Navod stečajnog suca iz točke 71. pobijanog rješenja prema kojem „Ukazuje se kako Ugovor o djelu sklopljen s Lidijom Basta dana 01. ožujka 2018. godine sadrži identične članke kao i Ugovor o djelu sklopljen s Mirjanom Barišić“ **je netočan**. Naime, pobrojani poslovi knjigovođe pa tako i odredbe iz Ugovora su identične osim što je Ugovor sklopljen s Lidijom Basta na iznos od neto: 1.000,00 kn mj., dok je prethodni Ugovor s Mirjanom Barišić iznosio neto: 1.500,00 kn mj..

Navedeno upućuje na zaključak kako stečajni sudac nije niti pročitao priložene Ugovore.

Nadalje, da su navodi stečajnog suca međusobno proturječni jasno je vidljivo i usporedbom gore navedenih navoda sa točkom 29. obrazloženja pobijanog rješenja u kojoj isti priznavajući u cijelosti predvidive troškove (za razdoblje od 2 mjeseca), **priznaje i iznos** predvidivog troška knjigovodstva, **kao i način obračuna istog**. Dakle, u točki 29. isti priznaje sklopljeni ugovor o djelu prema kojem se knjigovodi priznaje trošak u iznosu od 1.000,00 kn/mjesečno neto, uvećano za poreze i doprinose, dok navedeni iznos u gore navedenim točkama osporava.

Dakle, u predvidivim troškovima je osnovani trošak obračunat kao drugi dohodak, dok gore navedeni trošak knjigovodstva po navodu suca iznosi 1.250,00 kn/mj sa uključenim PDV-om, iako se radi o drugom dohotku koji se obračunava kao ugovor o djelu.

Na postavljeno pitanje da li bi stečajni upravitelj u svojstvu zakonskog zastupnika tvrtke koja nije u stečaju sklopio ugovor o djelu s naprijed navedenim iznosom mjesečne neto naknade na koju je dužan platiti poreze i doprinose imajući u vidu obujam poslova koji je obavljen u ovosudskom stečajnom postupku, stečajni upravitelj bi sigurno sklopio takvu vrstu Ugovora iz razloga jer bi mu to bilo jeftinije.

Stečajni sudac **bi morao znati** da se plaća, honorar mora ugovoriti u bruto iznosu jer neto iznos je varijabilan ovisno o vrsti obračuna, da li je fizička ili pravna osoba, da li je umirovljenik, da li se radi o plaći npr. ako je plaća u pitanju onda zaposlenik ima pravo na olakšice (uzdrž. čl., djeca, invalid. i slič).

U konkretnom slučaju do 2017. godine na Ugovor o djelu plaćali su se samo porez i prirez na dohodak za poslove drugog dohotka koje je odradio umirovljenik. Dakle, stečajni upravitelj sa pažnjom dobrog gospodara je i to imao u vidu kada angažirao kao knjigovođu osobu koja je u mirovini.

Slijedom navedenog, može se zaključiti da su poslovi knjigovodstva izvršeni prema sklopljenim ugovorima, te da je plaćen ukupni tošak u iznosu od 198.863,33 kn (130.000,00 neto i doprinosi 68.862,33 kn).

Također, osobe zadužene za knjigovodstvo nisu u sustavu PDV-a pa se naknada može jedino obračunati kao drugi dohodak.

Neprimjerno je od strane stečajnog suca da nakon 9 godina vođenja stečajnog postupka i urednog izvještavanja o tijeku stečajnog postupka i stanja stečajne mase, osporavati troškove za koje je znao iz Izvješća jer su navedeni, specificirani troškovi i plaćeni.

Slijedom iznijetog stečajni upravitelj predlaže Višem sudu da u cijelosti prizna predloženi trošak knjigovodstva u neto iznosu od 130.000,00 kn, te troškove poreza i prireza i doprinosa u iznosu od 68.862,33 kn, odnosno ukupno 198.862,33 kn, što u alikvotnom dijelu (87.9479%) iznosi 174.896,12 kn.

VIII. Iz točaka 87. do 93. obrazloženja pobijanog rješenja, a kojim se djelomično osporava nastali trošak stečajnog upravitelja za oglašavanje, podnositelj žalbe se očituje kako slijedi.

U točki 87. obrazloženja pobijanog rješenja: „Stečajni upravitelj je zatražio izdvajanje iznosa od 18.502,00 kn s osnova oglašavanja. Navedeni trošak je prema prijedlogu stečajnog upravitelja, opći trošak stečajne mase, kod kojega je potrebno uzeti u obzir omjer u kojem predmetna nekretnina sudjeluje u općim troškovima od 87,9479 %.

U točki 88. „Stečajni upravitelj je dostavio dokumentaciju kojom pravda trošak oglašavanja“.

Dalje u točki 89. „Uvidom u dostavljenu dokumentaciju i to račun R1 tvrtke Delta Vijun d.o.o., Zagreb; Bleiweisova 21, OIB: 09134374646, od 2.3.2018., vidljiv je trošak od 5.000,00 kn, s osnove Oglasa o prodaji nekretnine – Oglas za najam. Također je ista tvrtka Delta Vijun d.o.o. izdala račun R1 dana 11.04.2016.g. na iznos od 4.000,00 kn s osnove oglasa za pokretnine – I oglas, vozila.

U točki 90. Rješenja, „Navedeni trošak ovaj sud drži nepotrebnim i neprimjerenim, a niti je stečajni upravitelj dokazao kada i gdje je oglas tvrtka Delta Vijun d.o.o., te na koji je način vršila oglašavanje“.

U točki 91. Rješenja „Nadalje neprimjereno je da stečajni upravitelj angažira tvrtku koja će za njega oglašavati. Posao stečajnog upravitelja je oglašavanje, slijedom čega je stečajni upravitelj mogao ispuniti i predati oglas u sredstvima javnog informiranja odnosno drugim odgovarajućim oglašnicima. Ukazuje se kako spisu prileži račun Večernjeg lista od 23.2.2018. za oglas, što ukazuje kako su oglasi objavljivani u javnim glasilima“.

U točki 92. „Stoga je nejasno što je točno radila tvrtka Delta Vijun d.o.o. za stečajnog upravitelja, kada je sam stečajni upravitelj mogao i morao predati oglase. Još se jednom ukazuje

kako je neprimjereno i nepotrebno da stečajni upravitelj za poslove koje mora obavljati, angažira druge pravne osobe te na taj način stvara nepotrebne troškove“.

Nadalje, u točki 93. predmetnog rješenja „Ukazuje se, kako je tvrtka Delta Vijun d.o.o. registrirana na istoj adresi na kojoj je i adresa stečajnog upravitelja, stoga je sud mišljenja kako je, u ovom trenutku dovoljno obrazloženo odbijanje navedenog troška.“

Naime, iako stečajni sudac i u točki 92. i 93. naglašava kako je neprimjereno i nepotrebno da se za navedene troškove angažira drugu pravnu osobu, istovremeno priznaje trošak objave u društvu Večernji list d.o.o. u iznosu od 8.502,00 kn (**jedan oglas za jedan dan trajanja**).

Dakle, stečajni sudac priznaje objavu samo kod jedne pravne osobe, Večernji list d.o.o., dok ne priznaje objavu, oglašavanje i račun druge pravne osobe, odnosno društva Delta Vijun d.o.o..

Naime, navedeno društvo vlasnik je web portala „Stečajevi.com“, putem kojih je i obavljeno oglašavanje. Za razliku od javnih glasila npr. Večernji list ili Jutarnji list, oglašavanje putem ovog portala je nesporno:

- višestruko jeftinije (cijena 1 oglasa Večernjeg lista, u trajanju od 1 dana=8.502,00 kn, dok je cijena 2 oglasa, trajanje cca 1 mjesec, društva Delta Vijun d.o.o. iznosila je 9.000,00 kn).
- Večernji list ili Jutarnji list (oglas je cca 10% skuplji od oglasa u Večernjem listu), znatno su skuplji po oglasu, što je lako provjerljivo,
- Oglasi u ovim listovima oglašavaju se na točno određeni dan (po izboru naručitelja – stečajnog upravitelja); cijena ovisi o danu u tjednu i veličini teksta.

Za razliku od navedenih glasila, oglas objavljen preko oglasnika društva Delta Vijun d.o.o., otvoren je trajno do okončanja Oglasa, odnosno do isteka roka za predaju ponuda.

Na navedenom oglasniku moguće je objaviti i slike predmeta prodaje te Elaborat o predmetu prodaje kojeg potencijalni kupac može preuzeti, čime se, uz nižu cijenu ostvaraju znatne uštede za stečajnu masu.

Upravo zahvaljujući Oglasu objavljenom na ovom portalu, uspješno su unovčene pokretnine stečajnog dužnika.

Svi gore navedeni razlozi za oglašavanje putem web portala društva Delta Vijun te putem, Večernjeg ili Jutarnjeg lista, pravodobno su objašnjeni stečajnom sucu, na što isti u to vrijeme nije imao nikakvih primjedbi.

Dakle, Oglašavanje putem društva Delta Vijun d.o.o. smatrao sam potrebnim, korisnim i jeftinijim, te je isto obavljeno s pažnjom dobrog gospodara.

Na navode iz obrazloženja, točke 93: „kako je tvrtka Delta Vijun d.o.o. registrirana na istoj adresi na kojoj je i adresa stečajnog upravitelja, stoga je sud mišljenja kako je, u ovom trenutku dovoljno obrazloženo odbijanje navedenog troška.“

Ukazujem stečajnom sucu kako je na navedenoj adresi prijavljeno desetak stanara od kojih i neke pravne i fizičke osobe, uključujući i jednog stomatologa i logopeda.

Slijedom navedenog predlaže se Višem sudu da u cijelosti prihvati žalbeni navod stečajnog upravitelja, te prizna trošak za oglašavanje za društvo Delta Vijun d.o.o. u iznosu od 9.000,00 kn prema ispostavljenim računima, odnosno u njegovom alikvotnom dijelu (87.9479%) u iznosu od 7.915,31 kn.

IX. Nastavno na navode iz obrazloženja pobijanog rješenja, odnosno točke 96. do 112. predmetnog rješenja, **iz kojih proizlazi kako se u dijelu osporava predloženi iznos nagrade stečajnom upravitelju**, podnositelj žalbe se očituje se kako slijedi.

Odlučujući o visini nagrade stečajnom upravitelju obrazloženim točkama od 96. do 112. pobijanog rješenja, sudac u točki 96. Rješenja navodi kako je „Troškove unovčenja nekretnine stečajni upravitelj teretio i s osnove nagrade stečajnog upravitelja u iznosu od 458.690,40 kn bruto uvećano za doprinos za zdravstvo (7,5%) odnosno iznos od 34.401,78 kn, što sveukupno iznosi 493.092,18 kn...“, pozivajući se na čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (N.N. br. 105/2015, u daljnjem tekstu: Uredba).

Naime, navedeni trošak je opći trošak stečajne mase, kod kojeg je potrebno uzeti u obzir omjer u kojem predmetna nekretnina sudjeluje u općim troškovima od 87,9479%. Slijedom navedenoga iznos troškova s osnove nagrade stečajnom upravitelju koji tereti predmetnu nekretninu iznosi 433.664,21 kn.

U točki 97. pobijanog rješenja stečajni sudac **ispravno navodi**, kako „prema čl. 29. stavak 1. Stečajnog zakona stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i na naknadu stvarnih troškova. Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (stavak 2. članka 29 SZ).

U točkama 98., 99., 100., 101. obrazloženja pobijanog rješenja, stečajni sudac dalje citira odredbe iz Uredbe koje ispuštamo kao nepotrebne cijeneći kako je Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u cijelosti poznat sadržaj Uredbe.

Međutim u točki 102. ovog Rješenja stečajni sudac navodi: „U odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4075/2020 od 29. rujna 2020. godine, je u smislu članka 5. stavak 1. Uredbe definiran kriterij i iznos „paušalne nagrade“ zavisao od obujma i složenosti stečajnopravateljskih poslova i vremenskog trajanja dužnosti, pri čemu bi primjeren iznos nagrade bio 2.000,00 kn bruto za svaku godinu ako se ne radi o poslovima veće složenosti“.

Dalje u točki 103. navedenog rješenja stečajni sudac navodi: „Budući da se u konkretnom slučaju nagrada stečajnom upravitelju određuje prema kriteriju obujma i složenosti poslova to je ovaj sud detaljno analizirao poslove koje je stečajni upravitelj obavio u ovosudnom stečajnom postupku.“

Dalje u točkama 104. do 107. obrazloženja pobijanog rješenja, stečajni sudac iscrpno navodi sve radnje poduzete od strane stečajnog upravitelja, da bi u točki 107. naglasio kako su citiram: „Izvjешća stečajnog upravitelja pisana na 1-2 stranice, što dodatno ukazuje kako ovaj stečajni postupak nije bio jako složen.“

U točki 109. Rješenja stečajni sudac navodi: „Budući da se u konkretnom slučaju nagrada stečajnom upravitelju određuje prema kriteriju obujma i složenost poslova to je ovaj

sud detaljno analizirao poslove koje je stečajni upravitelj obavio u ovosudnom stečajnom postupku, te je utvrdio kako se radi o radnjama srednje složenosti (broj ispitanih tražbina, prodaja slobodne stečajne mase – vozila, davanje nekretnine u zakup, te uzimajući u obzir činjenicu da je u svim postupcima u kojima je stranka bila stečajni dužnik isti imao punomoćnika -odvjetnika)“.

Nejasno je po kojem je kriteriju stečajni sudac utvrdio kako se radi o stečaju srednje složenosti s obzirom na dugotrajnost konkretnog postupka(9 godina s neizvjesnim okončanjem postupka) te činjenicu da je samom stečajnom sucu zbog postojanja simultane hipoteke bilo potrebno gotovo godina dana za donošenje Rješenja o dosudi od datuma prodaje nekretnine.

Dalje u točki 110.obrazloženja pobijanog rješenja stečajni sudac navodi: „Stoga bi po ocjeni ovog suda, odgovarajućom primjenom odredbe članka 4 stavak 2. Uredbe, te stava Visokog trgovačkog suda zauzetog u odluci poslovni broj PŽ-4075/2020 od 29. rujna 2020. godine, stečajnom bi upravitelju, u ovom slučaju u kojem se ne radi o stečajnom postupku veće složenosti pripadala nagrada u bruto iznosu od 300.000,00 kn bruto uvećano za 7,5 % doprinos za zdravstvo u iznosu od 22.500,00 kn, odnosno sveukupno ukupno 322.500,00 kn bruto.“

Iako mi je kao stečajnom upravitelju jasno šta je bruto, a što ukupni trošak poslodavca, iz citirane formulacije nadležnog stečajnog suca to ostaje nejasno!?

Također, kao stečajni upravitelj više puta sam pročitao citiranu odluku/stav Visokog trgovačkog suda zauzetog u odluci poslovni broj PŽ-4075/2020 od 29. rujna 2020.godine, međutim nisam uspio uočiti na koji se način ista odnosi na ovosudni postupak. Što se tiče članka 4. stavak 2. Uredbe on regulira nagradu privremenom stečajnom upravitelju, te se ni na koji način ne može primijeniti na ovosudni postupak.

Dakle, ostaje potpuno nejasno kako je stečajni sudac došao do iznosa nagrade od navedenih bruto iznosa (da li je bruto 300.000,00 kn ili je bruto 322.500,00 kn)?

Slijedom navedenog, predlaže se Višem sudu da prihvati žalbeni navod stečajnog upravitelja, te u cijelosti prizna trošak za Nagradu stečajnom upravitelju u bruto iznosu od 458.690,40 kn, te doprinos za zdravstvo (7,5%) u iznosu 34.401,78 kn, sve sukladno čl. 7. Uredbe, odnosno u njenom alikvotnom dijelu (87.9479 %) bruto nagrada u iznosu od 403.408,22 kn te doprinos za zdravstvo 30.255,56 kn.

X. Također, podnositelj žalbe smatra bitnim istaknuti neka daljnja obrazloženja a koja se tiču pobijanog rješenja te konkretnog stečajnog postupka.

Naime, od strane predstavnika razlučnog vjerovnika, kao i stečajnog upravitelja u više navrata je traženo donošenje Rješenja o dosudi kako bi se čim prije izvršila dioba kupovnine.

Upravo u dogovoru sa stečajnim sucem dogovoreno je kako se Ročište za diobu neće održati ukoliko razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o. pisanim podneskom obavijesti sud kako je suglasan s predloženim iznosom od 1.456.347,48 kn što je isti i učinio podneskom od 12. svibnja 2021.g..

Slijedom svega navedenog razvidno je kako je točka 10. iz obrazloženja pobijanog Rješenja suda kojom sud navodi kako je „Navedena suglasnost dana iako materijalni trošak unovčena ničime nije dokumentiran“ **netočna i nekorektna.**

Napominjem, kako je stečajni upravitelj više puta molio stečajnog suca da donese Rješenje o dosudi budući se odugovlačenjem multipliciraju troškovi stečajnog postupka kao i samog stečajnog upravitelja jer su troškovi unovčenja u iznosu 1.456.347,48 kn usuglašeni s razlučnim vjerovnikom na dan 30.04.2021., g., odnosno uključujući predvidive troškove u trajanju od dva mjeseca s danom 30.06.2021.g. **te nema nikakvih drugih sredstava u stečajnoj masi.**

Ukazano je stečajnom sucu da je obveza stečajnog upravitelja:

- Voditi poslovni račun do zaključenja stečajnog postupka (naknada Banci i FINI);
- Voditi poslovne knjige i predavati financijske izvještaje ne samo do okončanja stečajnog postupka već **sve dok se stečajni dužnik ne briše iz sudskog registra !?**;
- Stečajni upravitelj ima obvezu predati u 2022.g. Završni račun za period poslovanja 2021.g. do 30.04.2022.g. odnosno u 2023.g. za 2022;

Postavlja se pitanje tko će taj trošak platiti i iz čega, a za njega je odgovoran stečajni upravitelj.

Takoder, predstavnik razlučnog vjerovnika gđa Iskra Horvat podnosila požurnice naslovnom sudu te u više navrat pokušala stupiti u kontakt sa stečajnim sucem s ciljem da se što prije donese Rješenje o dosudi, jer ovakvo odugovlačenje pogoduje društvu Thermija kamini d.o.o. (vlasnik Šelej) koje već 2,5 godina bespravno koristi prodanu nekretninu, a za koje smo sudskim putem tražili iseljenje, međutim bezuspješno.

Kako navedene sumnje nisu bez osnove najbolje ukazuje slijedeća kronologija:

Dana **20.08.2020.** g. FINA je na trećoj e- dražbi prodala nekretninu u vlasništvu stečajnog dužnika; Stečajni upravitelj je oko 01.09.2020. napravio uvid u spis gdje je vidio Zapisnik FINE o tijeku i rezultatima dražbe;

Dana **16.10.2020.** nadležni sud dostavlja FINI zaključak kojim nalaže FINI dostavu izvješća o provedenoj dražbi;

Dana **16.03.2021.g.** nadležni sud donosi Rješenje o dosudi društvu BALIND, Mađarska. Rješenje postaje pravomoćno tek 15.06.2021.g. (problem s dostavom !?);

Dana **01.04.2021.g.** Zaključkom nadležni sud nalaže FINI povrat jamčevine najprije za društvo HAGEMAN u iznosu od 1.040.336,70 kn (*društvo koje je poznato kao „strateški partner“ društva koje u tom trenutku bespravno koristi prodanu nekretninu stečajnog dužnika*);

Dana **26.05.2021.g.** Zaključkom nadležni sud nalaže FINI povrat jamčevine za društvo DOHEL d.o.o (1.040.336,70 kn);

Dana **17.06.2021.g.** Zaključkom nadležni sud nalaže FINI povrat jamčevine za H - ABDUCO (1.040.336,70 kn).

Iz svega navedenog, jasno proizlazi kako je stečajnom sucu bilo potrebno čak tri mjeseca (od 01.04.-17.06.2021.g.) za povrat jamčevina svim sudionicima dražbe, iako se tako nešto moglo postići jednim zaključkom.

Dana 12.05.2021. stečajni upravitelj je podnio podnesak kojim se predlaže naslovnom sudu donošenje Rješenja o namirenju troškova koji terete predmet razlučnog prava bez održavanja ročišta. Isti podnesak podnosi i razlučni vjerovnik H – ABDUCO, kojim obavještava sud kako je suglasan s predloženim troškovima koji terete predmet razlučnog prava te je predložimo da se **ne održava ročište** za diobu kupovnine.

Dana 13.07.2021. određeno je Ročište za diobu kupovnine. Na samom ročištu zatraženo je očitovanje razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., a vezano za iskazani trošak na koji isti nije imao primjedbi.

Na isto pitanje stečajni upravitelj nije imao primjedbi, osim što je ukazao na sporost postupka, zbog koje pristižu novi računi na adresu stečajnog dužnika za koje više nema mogućnosti plaćanja zbog nedostatka sredstava.

Također, ukazao je na činjenicu kako je predstavica razlučnog vjerovnika g-da I.H. smjenjena s dužnosti i degradirana uz obrazloženje uprave „kako se nije dovoljno trudila da nadležni sud donose Rješenje o dosudi, te namirenje (!) a što je potvrdio i novi predstavnik I.M“.

Nadležni sudac je okončao Ročište za diobu, te nije imao vremena za primjedbe stečajnog upravitelja, prethodno mu priprjetivši kako je stav VTS-a da sudac može i umanjiti nagradu stečajnom upravitelju, što je navedenim Rješenjem i ostvario.

S novim predstavnikom H-ABDUCO d.o.o., zadržao se u sudnici trostruko više vremena nego je trajalo samo ročište.

Napominjem, kako je stečajni upravitelj tijekom ročišta za diobu imao dokumentaciju o troškovima koju stečajni sudac nije niti zatražio, a o čemu sam i pisano izvijestio nadležni sud podneskom od 19. srpnja. Također svi navodi stečajnog upravitelja vezano za nastale troškove su dokumentirani uz dodatna pojašnjenja za pojedine troškove unatoč pisanoj suglasnosti razlučnog vjerovnika i podneskom od 16.rujna 2021. godine dostavljeni stečajnom sucu.

Mišljenja sam kako se ovakvim odnosom nadležnog suca, kojim se bez ikakvog stvarnog opravdanja unedogled vodi stečajni postupak, enormno povećavaju troškovi, te time oštećuju vjerovnici, kao i sam stečajni upravitelj. Osim toga time se šteti i ugledu institucije Trgovačkog suda u cijelosti.

XI. Imajući u vidu sve navedeno podnositelj žalbe predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske prihvatiti u cijelosti sve žalbene navode te donijeti rješenje kojim se u cijelosti prihvaća obračun troškova koje je dostavio stečajni upravitelj, podneskom od 12. svibnja 2021. godine, te na ročištu održanom 13. srpnja 2021. godine, a u skladu s čl. 254. SZ-a.

SLAVONA d.o.o. Stečajni upravitelj.
- u stečaju
Zagreb
OIB: 21119339234 Jure Marušić

Dostaviti:

Arhiva stečajnog dužnika